

Я вмію рити отакецькі ями!
Найкраще робити це на березі моря.
Там у ями можна налити води
й запустити медуз.

[Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Ями я рию не завжди, а тільки тоді,
коли в мене ямний настрій.
Такий, як оце сьогодні.

[Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>](http://kniga.biz.ua)

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

— Єво, — каже мама зранку, — ти знаєш, як ми любимо рити ями?
У кімнаті батьків напхано всякої всячини. На стінах — малюнки з прикрасами і мечами. На підлозі — коробки з уламками глеків і стоси книжок. Але я одразу помічаю дещо нове. Рюкзаки і лопати.

— Єво?

— Угу! — опускаю очі. Я вже знаю, до чого такі розмови.

— То ти не проти, якщо ми в понеділок поїдемо в експедицію?

Слово «екс-пе-ди-ці-я» означає, що батьків знову не буде вдома ціле літо. Мама й тато — археологи. Вони риють землю не просто так, а щоб знайти різну дивину — скарби, обладунки або кістяки давніх скіфів.

Купить книгу на сайте kniga.biz.ua >>>

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Скіфи їздили верхи, розводили худобу і билися на мечач. Їхні цари й цариці обвішувалися золотом з ніг до голови.

Тепер усі скіфи давно мертві. І мені трохи образливо, що якісь трухляві скіфські кістяки моїм батькам цікавіші, ніж літо зі мною.

— Візьміть мене із собою! Ну візьміть! Я теж люблю рити ями! Ви обіцяли!

— Гав! — стрибає Пек. — Гав!

— Так, обіцяли, люба, — мама складає одяг у рюкзаки. — Але зрозумій, за тобою там не буде кому дивитися!

— Вибач, доню, це робота, — обіймає тато.

Невдовзі батьки їдуть, а ми лишаємося з дідом і Пеком утрюх.